

Derfor er vi umiddelbart positive over for skatteministerens forslag om at nedregulere knækket på registreringsafgiften for ældre varebiler, så afgiften kommer til at ligne den, der gælder for personbiler.

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Af alle de udmærkede grunde, som andre har nævnt, kan Enhedslisten også støtte forslaget, og jeg skal derfor nøjes med i min tale at tage stilling til det ene springende punkt, der i virkeligheden er i forslaget, og det er jo spørgsmålet om ikrafttrædelsesdatoen.

Og der vil jeg sige, at vi er selvfølgelig i Enhedslisten altid opmærksomme, når en lovgivning herinde bringer folk i en klemme, de ikke kunne gøre for at de kom i. Og derfor vil vi selvfølgelig studere de henvendelser, vi får. Vi vil stille spørgsmål om det under udvalgsarbejdet.

Men jeg vil også godt, inden at nogle får alt for store tanker om, hvad det er, vi er indstillet på fra Enhedslistens side, sige, at vi er mest optaget af den privatperson, den enkeltperson, som jo typisk er en, der ikke har mange penge – for de rige kunne aldrig drømme om at købe en gammel varevogn fra Tyskland – men dem, der, fordi de ikke har mange penge, har sagt: Nå, her er en mulighed, og som så måske kommer i klemme her, fordi de ikke nåede at få bilen indregistreret inden den 26.; dem er vi da meget optaget af. Meget mere optaget end af den brugtvognsforhandler, der har sat det her storstilede spekulationsprojekt i gang.

For det er jo det, det drejer sig om. Her så man jo en mulighed for at omgå de regler, der er i Danmark, om afgift på indregistrering af biler, og som de mente de selv kunne score en stor kasse på på bekostning af den kasse, vi har i fællesskab, der bruges til at finansiere velfærden.

Der vil vi være lidt mere tilbageholdende; der vil vores medlidenhed ikke være så udstrakt. Vi vil selvfølgelig også kigge på deres problem, naturligvis, det gør vi. Men jeg vil godt sige, at der vil vi i højere grad være optaget af, om ikke disse forhandlere, som har det som erhverv, også er i stand til via deres erhverv at sælge bilerne tilbage til, hvor de har købt dem.

Det ville selvfølgelig være langt vanskeligere for enkeltpersonen at gøre det, men det kan en

dygtig brugtvognsforhandler vel nok finde ud af. Man har købt det til en pris den ene dag, og mon ikke man på det samme marked kan sælge den for nogenlunde den samme pris? Det vil i hvert fald være mit første spørgsmål til brugtvognsforhandlerne, om deres evner ikke rækker til det.

Men vi er altså som sagt indstillet på at kigge på problemet. Vi er selvfølgelig indstillet på at overveje det seriøst, og vi vil frem for alt undgå, at vi igen laver en sådan uretfærdighed, som gør, at vi om nogen tid skal lave det hele om igen. Det har vi jo desværre gjort før på det område, og det er vi ikke interesserede i. Men vores omsorg vil først og fremmest gå på den enkeltperson, som har købt en bil og måske kommer i klemme med loven, men vi kigger på det under udvalgsarbejdet.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Vi er helt enige i den hensigt, som ministeren skitserer i lovforslaget. Den er rigtig, og derfor støtter vi også den hensigt.

Men jeg har et spørgsmål. Jeg kan faktisk ikke forstå, når regeringen her kan motivere sit forslag med, at der gennem 1998 og 1999 er sket en kraftig stigning i importen af brugte varebiler og personbiler, der ombygges til varebiler, hvorfor ministeren så ikke har reageret før. Det virker, som om ministeren har snorksovet, og nu pludselig skal han mande sig op, og det betyder, at der er nogle personer, der har handlet i god tro, som bliver behandlet helt urimeligt.

Der var jo intet, der forhindrede, at ministeren reagerede for et halvt år siden eller et år siden, når man allerede i 1998 var klar over, at der var et problem. Hvorfor har man så ikke reageret, så vi havde fået en, hvad jeg vil kalde normal udvalgsbehandling? Det er, som om ministeren har sovet, og nu skal det være en hovsaløsning.

Intentionen er vi enige i, men den tilbagevirkende kraft, som vil ramme nogle enkeltpersoner urimeligt, kan vi ikke acceptere. Derfor håber jeg, at ministeren viser smidighed, så vi får ændret ikrafttrædelsesdatoen, og så må vi finde ud af, hvornår det er bedst og rimeligst, at loven træder i kraft.

Men jeg synes, ministeren skylder os et svar på, hvorfor man ikke har reageret hurtigere, når man gennem hele 1998 har været klar over denne stigning. Det synes jeg er et svigt fra ministerens side.